

17 Ιανουαρίου 2018

Διαχρονικό πλήγμα για την οικονομία των ΠΟΠ περιοχών ν παραγωγής γλυκών ν κρασιών ν, ο διπλασιασμός του Ε.Φ.Κ., επιτακτική η ανάγκη μείωσής του

Chronicle / Craig Lee

Οι επιπτώσεις της επιβολής του Ε.Φ.Κ. στο κρασί είναι γνωστές και αφορούν τόσο την αύξηση της παραοικονομίας στον αμπελοοινικό κλάδο της χώρας, όσο και την αρνητική πορεία των συνολικών δημοσίων εσόδων μετά την εφαρμογή του φόρου.

Η βαρύτητα των επιπτώσεων της επιβολής του Ε.Φ.Κ. στο κρασί, έχει θέσει σε δεύτερη μοίρα ανάλογες ίσως και πιο δυσμενείς επιπτώσεις για μια άλλη κατηγορία οίνων στην οποία ο Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης αυξήθηκε το 2010 κατά 100% εντός τεσσάρων μηνών, εκτοπίζοντας ουσιαστικά τα προϊόντα αυτά από την ελληνική αγορά, υπέρ κυκλοφορούντων προϊόντων άγνωστης κατά κανόνα ποιότητας και προέλευσης.

Αν ένας τομέας της οινικής παραγωγής της Ελλάδας αναγνωρίζεται από τις οινοπαραγωγούς ανταγωνίστριες χώρες, είναι ο τομέας παραγωγής γλυκών κρασιών, ιδιαίτερα αυτών που η ιστορία τους χάνεται στα βάθη των αιώνων.

Τα με Προστατευόμενη Ονομασία Προέλευσης (Π.Ο.Π.) γλυκά κρασιά όπως της Σάμου, της Λήμνου, το μοσχάτο Ρόδου, το μοσχάτο Ρίου, το μοσχάτο Πατρών και η Μαυροδάφνη Πατρών αποτελούν και αναγνωρίζονται ως κορυφαία προϊόντα στην κατηγορία τους, σε παγκόσμιο επίπεδο.

Ένα εξίσου σημαντικό χαρακτηριστικό της παραγωγής των φημισμένων γλυκών κρασιών της χώρας μας, είναι ότι στηρίζουν οικονομικά τις τοπικές κοινωνίες στις οποίες παράγονται, στις περισσότερες από τις οποίες το αμπέλι εκτός των άλλων αποτελεί μονοκαλλιέργεια.

Η στρατηγική για το marketing και branding του ελληνικού κρασιού επεφύλαξε μια ιδιαίτερη οινική οντότητα για τα γλυκά κρασιά στην αρχιτεκτονική της προβολής του ελληνικού κρασιού στις διεθνείς αγορές, παρόλα αυτά όμως το ελληνικό κράτος αντιμετώπισε τα προϊόντα αυτά με αυστηρά εισπρακτική λογική διπλασιάζοντας τον Ε.Φ.Κ. Η αύξηση αυτή δεν είχε καμία ουσιαστική απόδοση στα δημόσια έσοδα, αφού η παραγωγή τους είναι μικρή, έχει τοπικό χαρακτήρα και η φορολόγηση τους βασίζεται στην περιεκτικότητα τους σε αλκοόλ (άνω των 15% vol.), εξομοιώνοντάς τα με τα «σκληρά» αλκοολούχα ποτά.

Τα γλυκά κρασιά της Ελλάδας, έπεσαν θύματα στις εύκολες πρακτικές αύξησης του Ε.Φ.Κ. των αλκοολούχων ποτών, προκειμένου το 2010 να «ικανοποιηθούν» οι απαιτήσεις των δανειστών της Ελλάδας αντιμετωπίζοντας την κατανάλωσή τους όμοια με αυτήν του ούισκι, της βότκας και του τζιν.

Όμως από το 2010 οι παραγωγοί την κρασιών αυτών, που είναι κυρίως οινοποιητικοί συνεταιρισμοί, αφενός αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα στην εσωτερική αγορά εξαιτίας του διπλασιασμού του Ε.Φ.Κ., με αποτέλεσμα το μερίδιο αγοράς τους να καταλάβουν αμφίβολης ποιότητας προϊόντα, αφετέρου επιβαρύνθηκε η εξαγωγική τους δραστηριότητα λόγω του υπέρμετρου κόστους των εγγυήσεων που απαιτούνται κατά τη μεταφορά των προϊόντων αυτών.

Μοιραία οι οινοπαραγωγοί αναπροσανατόλισαν την παραγωγή τους σε ξηρούς οίνους, όμως ένα δυναμικό κομμάτι της ελληνικής ιστορίας και οινοπαραγωγής φθίνει, χωρίς ουσιαστικά κανένα όφελος για τα κρατικά έσοδα.

Είναι συνεπώς επίκαιρο, τώρα που υπάρχει προβληματισμός για τον Ε.Φ.Κ. στο κρασί, οποιεσδήποτε εξελίξεις να συμπεριλάβουν και τον Ε.Φ.Κ. των λεγόμενων ενδιάμεσων προϊόντων στα οποία ανήκουν οι οίνοι λικέρ (Vin de liqueur) και οι οίνοι γλυκείς φυσικοί (Vin doux naturel) της χώρας μας, με επαναφορά του ΕΦΚ στα προϊόντα αυτά στα επίπεδα του 2009.

Η κατάργηση του ΕΦΚ στο κρασί και η μείωση του Ε.Φ.Κ. των γλυκών κρασιών, είναι η αναγκαία συνθήκη ΟΧΙ μόνο για την ανάπτυξη της αμπελοοινικής αγοράς, αλλά και την ανάσχεση της συρρίκνωσης της.

Ο αμπελοοινικός κλάδος τελικά αποτελεί άλλο ένα αρνητικό παράδειγμα των παραγόμενων αποτελεσμάτων της υπέρμετρης φορολόγησης, που σαν μέτρο όχι μόνο δεν συμβάλλει στην μεγέθυνση ενός κλάδου, αλλά τον αποδιαιθρώνει ταυτόχρονα.